

Eftirlýst: Fólkafylking móti vágatunli

Hvør orkar at gera eina fólkafylking móti hesi brotsgerð, ið nú verður gjord í móti okkum: eitt ørvitisprojekt, sum vit og fleiri ættarlið eftir okkum skulu sviða fyrri og gjalda til. Til púrt onga nyttu. Harrin viti, hvat eftirmæli hetta ættarlið fær, skrivur Elin Súsanna Jacobsen í »Sjónarmið« í dag.

Elin Súsanna Jacobsen: — Øll ábyrgdarfólk og vanlig fólk, sum siga seg einki skil hava fyrri politikki og landsbúskapi, duga at siggja, at hetta er størsti orskapur, vit nakrantíð hava hoyrt um.

SJÓNARMIÐ

Oftari og oftari kenst tað at hoyra heimatíðindini sum at hyggja ella lurta eftir einum leiki. Um tað er science fiction, skemtileikur ella sorgarleikur kann vera ringt at avgera; kanska minnir tað eins nógv um ein óndan drey, sum endar, tá ið vekkarnir ringir.

Ella hvat er hetta vit eru vitni til í hesum tíðum:

Í allari neyðini, meðan reipið verður surrað um hálsin á fólk, sum eru lokkað at byggja sær stórar borgir at búgva í, »ti tann føroyski mentaliteturin er at búgva í egnum hús-um og ikki í trøngum leigubúðum«, sum trúttáð varð niður í okkum í sinari tíð. Meðan hálvsjúk fólk við opnum sárum verða blakað út av sjúkrahúsum. Meðan okkara unga fólk kennir seg óvælkomið í vaksnamannaverðini, sum hvørki hevur arbeiði ella skúlar at bjóða teimum. Meðan karvað verður av øllum figgarjættanum á øllum økjum, tí vit hava kollsiglt landin, tí vit sita í so stórar skuld, at hvørki vit eftir ella næstu

eftirkomarar okkara kunnu sleppa burtur úr henni aftur. Allur tjóðskaparligur stoltleiki er fokin, og vit eru vorðin eitt ærúleyst fólk. Skuldareyvar hvør í sinum lagi, um sjálv vit ætlaðu tað ella ikki.

Nú tosa menn í turra álvara um at grava tunnil millum Streymoy og Vágur!

Í fyrstani mátti ein halda, at hetta var bara tí at teir, sum hava nýtt Vágatunnin til valagn, nú vóru bundnir at fylgja málinum upp og kanna meira, og at niðurstøðan sjálvandi fór at vera, at sjálvandi hevði tað verið gott at sloppið frá at fara úr bilinum, áðrenn ein fór um Vestmannasund, men tilverri, tað mátti útsetast til betri tíðir. Hetta høvdu vit væntað fór at vera endin á tunnilstosinum á hesum sinni.

Men nei! Teir meina tað!

Øll ábyrgdarfólk og vanlig fólk, sum siga seg einki skil hava fyrri politikki og landsbúskapi, duga at siggja, at hetta er størsti orskapur, vit nakrantíð hava hoyrt um. Eins

og vit vistu, at tað var so nógv annað, sum longu er gjørt, og sum ikki kundi bera til, men sum varð noytt ígjøgnum. Til okkum at gjalda. Og vit fingur rætt, tað bar ikki til. Statt nú!

Tað eru túsund góð argument fyrri at pakka allar tunnilsgerðarætlanir niður í eina skuffu og læsa hana væl og virðiliga. Tað finst einki gott argument fyrri at halda fram við hesum ætlanum, soleiðis sum tað er statt í hesum landi í løtuni.

Fyrri nøkrum árum síðan søgdu politikarar, at tað vóru ikki landsmyndugleikarnir, sum høvdu fært okkum út í ófari. Skuldina og skyldina átti tað privata vinnulivið, sum hevði tikið lán oman á lán, og at landsstýrið hevði ikki heimildir og amboð at forða fyrri uttanlandslánum. Og hvør gongur nú á odda? Somu menn, somu landsmyndugleikar. Onkur mutar í móti, men sera sera spakmælt.

Tað ringasta er, at hetta ið nú hendir, hevur tað í felag við ein marrudrey, at ein fær einki gjørt. Er bara

áskoðari, biðar eftir rokningini. Tað einasta ein fær gjørt, er at lova sær sjálvari og øðrum, at aldrin, aldrin kunnu vit aftur taka embætismenn og politikarar í álvara, aldrin, aldrin atkvøða fyrri monnum (eru teir kvinnuligu politikararnir eisini við upp á hetta?), sum so mikið sum ívast í at seta hesa verkætlan í gongd nú.

Eg havi altíð verið ivasom við at gódtaka, at nakað er sum eitur »politikaraleiði« her á landi; at tá ið fólk so litið siga og leggja upp í avgerðir, sum teimum hóvar ella ikki hóvar, so er tað tí tey hugsa sum so, at tað er gott at onkur skilafólk eru, sum tíma at seta seg inn í samfelagsmál, ið krevja nógv vitan og at fylgja væl við, og líta á, at tey vit hava valt at umboða okkum á tingi, laga alt so væl fyrri okkum sum tey duga, at tey húsast sum frægast við landskassanum, sum vit leggja pening í eftir førimuni. Nú er hetta álit heilt farið.

Men hvat kunnu vit gera?

Í hesum døgum hava nøkur fólk tikið seg

saman at savna fólk í eina fólkafylking móti EF. Og alt gott um tað, um tey orka og duga at gera tað itøkiligt fyrri fjøldini, hvat ið EF er, og hvønn týðning tað hevur fyrri okkum at vera innanfyri ella uttanfyri.

Hvør orkar at gera eina fólkafylking móti hesi brotsgerð, ið nú verður gjord móti okkum: eitt ørvitisprojekt, sum vit og fleiri ættarlið eftir okkum skulu sviða fyrri og gjalda til. Til púrt onga nyttu. Harrin viti, hvat eftirmæli hetta ættarlið fær!

Elin Súsanna Jacobsen